

der, som vi forsøger at udbrede gennem den her indsats, så vælger SF alligevel at sige nej. Hvordan harmonerer det med, hvad jeg ellers har indtrykket af, at SF går forrest i kampen for det internationale retssamfund og den slags ting?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at fuldstændig de samme argumenter blev brugt fra Konservative og Venstre i forhold til bl.a. de Radikale omkring Irak. Da blev der også sagt, at det var, fordi vi skulle sikre demokrati, sikre menneskerettigheder og sikre sociale fremskridt, og alligevel valgte Det Radikale Venstre jo at stå udenfor og ikke støtte Irak-krigen. Hvorfor? Sådan som jeg har forstået, bl.a. fordi man kunne se, at det gik den forkerte vej, at man kommer fra Vestens side og vil gøre en indsats, og virkningen bliver den modsatte af det, som man ønskede.

Det samme er det vores vurdering vil ske i Afghanistan. Jeg deler helt vurderingen af Taleban, som hr. Morten Helveg Petersen kommer med. Jeg deler helt vurderingen af det vigtige i, at man får en social udvikling i gang. Men hvis den militære indsats, som her er koblet sammen med den amerikanske krig imod terror, betyder, at Taleban bliver styrket i stedet for at blive svækket, så har vi et problem.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det holder altså ikke helt, det holder faktisk slet ikke. Hr. Holger K. Nielsen ved jo udmærket godt, at grunden til, at Det Radikale Venstre gik imod krigen i Irak, var, at der ikke var noget FN-mandat. Det er der klokkeklart i forbindelse med Afghanistan. Det vil sige, at vi står i en situation, hvor der med et klokkeklart FN-mandat som grundlag opfordres til, at man hjælper afghanerne med den her udvikling, genopbygning, udbredelse af demokrati og menneskerettigheder, og alligevel vælger SF at sige nej.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, for jeg synes egentlig, det havde klædt SF at være med til at tage et ansvar for at indføre og udbrede nogle af de her positive politiske værdier, som ligger til grund for alle de FN-mandater, der er givet i forbindelse med Afghanistan. Men SF vælger altså de korslagte armes politik, og det synes jeg faktisk er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er, fordi vi ikke tror på den her militære indsats. Vi har jo lov til at vurdere, hvordan det vil virke. Vi tror ikke på det.

Jeg har argumenteret for, at et af hovedproblemerne er, at den her indsats er meget tæt knyttet til George W. Bushs kamp imod terror, lige så vel som Irakkrigen også var en del af denne kamp. Og så længe indsatsen er koblet til Enduring Freedom-aktionen, Bushs kamp imod terror, er det illusorisk at forestille sig, at vi kan få den effektive counterinsurgency, den effektive oprørsbekæmpelse, som der ligesom ideelt set lægges op til, også fra Det Radikale Venstres side.

Jeg tror godt, vi måske kunne diskutere os frem til et fælles grundlag. Men med de præmisser, det kører på i øjeblikket, og med den helt, helt fatale tilgang, der har været til den her indsats i Afghanistan, vil der stadig væk være civile tab. Der vil stadig væk være luftbombardementer, der vil stadig væk være en optrapning af de militære aktiviteter, som betyder, at vi taber kampen om hjerte og sind.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har selvfølgelig lyttet til hr. Holger K. Niensens indlæg, og mit spørgsmål er i og for sig meget kort: Hvad vil SF med hensyn til udviklingen i Afghanistan? Hvilken politik mener SF at Danmark skal føre i forhold til Afghanistan, og hvordan vil man søge at opnå de resultater?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Som jeg antydede før, tror jeg for så vidt godt, at man kunne få formuleret en samtænkingsstrategi med hensyn til Afghanistan. Men det forudsætter, at det amerikanske engagement bliver koblet af for at sige det rent ud. Den amerikanske Mellempolitik er en fuldstændig katastrofe, og så længe USA også er der, er der så meget grundlag for, at Taleban kan vende civilbefolkningen imod de fremmede styrker, at jeg anser det for illusorisk at komme igennem med noget som helst.